

Οι ευαισθησίες του λαού - Το ζήτημα των εγγυήσεων

Φιλοξενούμε ένα άρθρο απο τουρκοκύπριους συντρόφους με τους οποίους έχουμε ανοίξει ένα διάλογο με στόχο την καλύτερη συνεννόηση και επικοινωνία. Αντίστοιχα και οι σύντροφοι φιλοξενούν άρθρα και θέσεις της Εργατικής Δημοκρατίας στα δικά τους μέσα ενημέρωσης και επικοινωνίας. Ελπίζουμε αυτό να καθιερωθεί σαν μόνιμη στήλη της Εργατικής Δημοκρατίας και να οδηγήσει σε στενότερη συνεργασία με συντρόφους στην άλλη πλευρά.

- του Celal Özkizan

του τ/κ κινήματος Ανεξάρτητος Δρόμος

Αυτό που κυριαρχεί τις τελευταίες μέρες στην ατζέντα είναι τα λόγια του Ακιντζί μέσα στο πλαίσιο του ζητήματος των εγγυήσεων και οι συζητήσεις που προκάλεσαν. Ο Ακιντζί είχε πει πως “Οι Τουρκοκύπριοι έχουν μόνο ένα λιμάνι στο οποίο θα μπορέσουν να βρουν καταφύγιο, και αυτό είναι η Τουρκία”.

Ας το παραδεχτούμε λοιπόν: το πιο αδύνατο σημείο της Τουρκοκυπριακής Αριστεράς είναι ίσως το ζήτημα των εγγυήσεων...

Η αιτία είναι φανερή. Ένα σημαντικό κομμάτι των Τουρκοκυπρίων, στ' αλήθεια, είτε απορρίπτουν ευθύς εξαρχής μια λύση που δεν θα περιέχει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την εγγύηση της Τουρκίας, είτε στην καλύτερη των περιπτώσεων προτιμούν να είναι επιφυλακτικοί απέναντι σε μια τέτοια περίπτωση.

Αν ήταν να το πούμε με γλώσσα των δεξιών και της φιλελεύθερης αριστεράς “Ο λαός είναι ευαίσθητος στο θέμα των εγγυήσεων”... Κι γι' αυτό κάθε φορά που έρχεται στο προσκήνιο το ζήτημα των εγγυήσεων, βλέπουμε την εξής κατάσταση:

Οι φιλελεύθεροι αριστεροί, οι “γνήσιοι” φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες - στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και ο Ακιντζί - λένε πως “δεν μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς τις εγγυήσεις”...

Και η επαναστατική αριστερά είναι διασπασμένη στο θέμα. Από τη μια είναι αυτοί που σαν να μην τους νοιάζει η μαζικοποίηση και η αλλαγή του λαού, κάθονται αφ' υψηλού και όπως κάθε άλλη φορά μεμψιμοιρούν αφ' υψηλού προτάσσοντας το επιχείρημα “δεν υπάρχει καμία ανάγκη για εγγυήσεις, και εξάλλου αυτόν που ονομάζετε εγγυητή είναι κατακτητής, κοιτάξτε ακόμα και ο Ακιντζί γλίστρησε προς τα δεξιά, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα” και έτσι θεωρούν πως έχουν πράξει το καθήκον τους...

Απο την άλλη πλευρά είναι αυτοί που ξεκινούν από ένα γνήσιο ιδεολογικά «Κυπριοτισμό», προτάσσουν το επιχείρημα πως “εμείς δεν έχουμε καμία ανάγκη για εγγυήσεις, εμείς δεν έχουμε τέτοιου είδους ευαισθησίες, και όλοι οι Κύπριοι θα ζήσουμε μαζί αδερφικά”, λες και δεν υπάρχει η Τουρκοκυπριακή κοινότητα που έχει τους δικούς της πραγματικούς φόβους, ανησυχίες και αναζητήσεις. Αυτοί αγνοούν όλα αυτά και ασχολούνται με μια κενή πολιτική “φιλειρητισμού” και “συλλογικότητας”.

Όμως αυτό που θέλω να τονίσω σε αυτό το άρθρο είναι η θέση που αντιτάσσουν οι φιλελεύθεροι αριστεροί, οι “γνήσιοι” φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες - η οποία είναι και η πιο αποδεκτή” - “Ο λαός είναι ευαίσθητος σε αυτό το θέμα, αν δεν υπάρχουν εγγυήσεις, σε ένα πιθανό δημοψήφισμα θα υπερισχύσει το όχι”...

Όπως είπαμε και πιο πάνω, ισχύει πως οι Τουρκοκύπριοι έχουν μια ευαισθησία σε αυτό το θέμα. Το πως δημιουργήθηκε αυτή η ευαισθησία και οι λόγοι που οι Τουρκοκύπριοι βασίζονται τόσο, και ιδιαίτερα στην Τουρκία και τις εγγυήσεις που τους έχουν προκαλέσει τόσα προβλήματα, είναι μια ξεχωριστή συζήτηση.

Όμως υπάρχει μια αλήθεια που δεν είναι δυνατόν να την αμφισβητήσει κανείς. Ακόμα και ένας σημαντικός αριθμός Τουρκοκυπρίων που υποστηρίζουν ειλικρινά την λύση και ποθούν μια ενωμένη Κύπρο, θεωρούν αναγκαίες, τουλάχιστον ως ένα βαθμό, τις εγγυήσεις...

Και τι λοιπόν πρέπει να γίνει σε αυτή τη περίπτωση;

Θα πρέπει μήπως να συνεχίσουμε να μεμψιμοιρούμε λέγοντας πως “εξάλλου οι εγγυήσεις είναι αχρείαστες”, όπως κάνουν κάποιες ομάδες της ριζοσπαστικής αριστεράς, αντί να ενδιαφερθούν να καταλάβουν ή να αλλάξουν αυτήν την πραγματική ευαισθησία; Ή μήπως θα κάνουμε όπως κάνουν οι αριστεροί φιλελεύθεροι, οι γνήσιοι φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες, που υποκύπτουν λέγοντας πως “ο λαός είναι ευαίσθητος σε αυτό το θέμα, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα”;

Αυτό που πρέπει να γίνει κατά την άποψη μου είναι το εξής: Ναι, είναι φανερό το ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι ευαίσθητοι στο θέμα των εγγυήσεων. Όμως η αιτία αυτής της επιθυμίας για τη συνέχιση των εγγυήσεων, δεν είναι η καθ' αυτή ευαισθησία του κόσμου. Διότι εάν οι ηγέτες και τα κόμματα του συστήματος είχαν την ίδια αντίδραση σε κάθε θέμα στο οποίο είναι ευαίσθητος ο λαός, τότε θα λύνονταν και πολλά άλλα προβλήματα για τα οποία έχει ευαισθησίες ένα μεγάλο μέρος των Τουρκοκυπρίων, όπως η επίτευξη του συνδικαλισμού στον ιδιωτικό τομέα, η σημαντική αύξηση του κατώτατου μισθού, τα εργατικά δικαιώματα ειδικότερα στον ιδιωτικό τομέα, ατομικά δικαιώματα, υπερωρίες και γενικότερα οι τρομακτικές αδικίες, οι παρανομίες, οι καταχρήσεις στις συνθήκες εργασίας και θα εξαφανιζόταν η τόσο τρομακτική ατμόσφαιρα εκμετάλλευσης.

Τι παράξενο όμως, όταν οι ευαισθησίες του λαού εξυπηρετούν τα συμφέροντα της κυβερνώντων, τότε αυτές αποκτούν απόλυτη σημασία. Όμως όταν οι ευαισθησίες του λαού δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα των κυβερνώντων και των κομμάτων του συστήματος, τότε αντιμετωπίζονται με περιφρόνηση.

Την ίδια στιγμή που μια μεγάλη πλειοψηφία των Τουρκοκυπρίων εργάζονται και δεινοπαθούν κάτω από τις τρομακτικές συνθήκες εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, που απαιτούν άμεσα την εφαρμογή του συνδικαλισμού στον ιδιωτικό τομέα, οι αριστεροί φιλελεύθεροι και οι γνήσιοι φιλελεύθεροι, σε μια προσπάθεια να τους παραπλανήσουν, λένε: “Σωστά, οι συνθήκες εργασίας στον ιδιωτικό τομέα είναι κακές, αλλά αυτό δεν καθιστά υποχρεωτικό τον συνδικαλισμό φυσικά.

Ας αφήσουμε τον καθένα να κάνει αυτό που θέλει. Εντάξει, το ξέρουμε πως οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, και να το θέλουν δεν μπορούν να συνδικαλιστούν επειδή υπάρχει η φοβερή πίεση από τα αφεντικά, ο φόβος του να χάσουν τη δουλειά τους και οι ανησυχίες για την επιβίωση τους, όμως στο τέλος της ημέρας αυτό δεν σημαίνει ότι ο συνδικαλισμός πρέπει να γίνει και υποχρεωτικός, δεν νομίζετε;” Όμως όταν το θέμα είναι οι εγγυήσεις, ξαφνικά αρχίζουν οι κολακείες: “όχι κύριε μου, αυτό θέλει ο λαός μας κι αυτό θα γίνει”.

Η αλήθεια είναι πως κάτι μας βρωμάει. Επομένως σκεφτόμαστε “μην είναι πονηριά που αυτά τα κόμματα που δεν δίνουν βαρύτητα στις ευαισθησίες που έχουν να κάνουν περισσότερο με την επιβίωση μου, ξαφνικά να κάνουν σημαία τους την ευαισθησία μου στο θέμα των εγγυήσεων”...

Έτσι αυτό που πρέπει να γίνει είναι να απλώσουμε το χέρι μας στον ώμο αυτών των κουστουμαρισμένων τύπων που λένε “τι να κάνουμε κύριε μου, ο λαός μας είναι ευαίσθητος στο θέμα

των εγγυήσεων” και να τους πούμε “για ελάτε 'δω, δεν το 'ξερα πως δίνατε τόση βαρύτητα στις ευαισθησίες μου. Αφού είναι τόσο σημαντικές οι ευαισθησίες μου, έλα να συζητήσουμε λίγο και το συνδικαλισμό στον ιδιωτικό τομέα, να συζητήσουμε λίγο για τον εξευτελιστικό κατώτατο μισθό, το δικαίωμα μου για πρόσβαση στη δημόσια υγεία και παιδεία που μου πήρατε, να συζητήσουμε για τις συνθήκες που με αναγκάζουν να πληρώνω για καθετί που κάνω, που εμπορευματοποιούν τα πάντα και που συγκεντρώνουν τον πλούτο στα χέρια μιας μικρής μειοψηφίας. Για δείξε και σε αυτά ευαισθησία”...

Εμείς δεν πρόκειται να αγνοήσουμε τις ευαισθησίες των Τουρκοκυπρίων. Ούτε θα κάνουμε πως δεν υπάρχει μια Τουρκοκυπριακή κοινότητα με τις δικές τις ευαισθησίες και ούτε θα ξεγελάσουμε τους εαυτούς μας κυνηγώντας μια φαντασίωση του τύπου “είμαστε όλοι Κύπριοι”. Ούτε όμως θα σερβίρουμε τις πραγματικές ευαισθησίες αυτού του λαού στο τραπέζι των πολιτικών συμφερόντων των κυβερνώντων και των κομμάτων του συστήματος, είτε αυτά είναι καθαρά είτε λερωμένα.

Αυτός ο λαός σίγουρα θα βρει το δρόμο να επιλύσει τις δικές του αγωνίες και ανησυχίες, πιστεύοντας και πάλι στις δικές του δυνάμεις, και χωρίς να νιώθει δεσμευμένος και υποχρέωση σε κανένα...

Ο δρόμος για να επιτευχθεί αυτό δεν περνάει ούτε από αυτούς που καταχρούνται τις αγωνίες αυτού του λαού προς όφελος των δικών τους πολιτικών συμφερόντων, ούτε απ' αυτούς που αγνοούν πλήρως αυτές τις αγωνίες και δογματίζουν.

Υπάρχει ένας άλλος δρόμος και μεις αυτόν θα ακολουθήσουμε!

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Εργατική Δημοκρατία \(Φύλλο 153\), Δεκαετία 2010-2019, Λευκωσία \(νότια\), 2016](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:2_no153:guarantors

Last update: **2026/06/07 11:13**

